

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že príloha I napadnutého aktu je v rozpore so zásadou proporcionality.

- Žalovaná porušila zásadu proporcionality, keďže a) sa nesnažila dosiahnuť legitímny cieľ spočívajúci v podnecovaní nákladovo efektívnej dekarbonizácie hospodárstva tým, že sa energeticky náročným odvetviam umožní investovať do energetickej účinnosti namiesto premiestňovania ich produkcie do tretích krajín, b) preniesla na vylúčené odvetvia neprimeranú záťaž, hoci by ciele podľa napadnutého aktu dosiahla prinajmenšom rovnakým spôsobom prostredníctvom menej zaťažujúcich riešení (ako napríklad stanovenie maximálnej úrovne pomoci alebo mechanizmus podmienosti), a c) uviedla základné podrobnosti svojho posúdenia oprávnených odvetví iba štyri dni pred uverejnením napadnutého aktu 25. septembra 2020, čo je iba o niečo viac ako tri mesiace pred uplynutím platnosti v súčasnosti uplatniteľných usmernení týkajúcich sa systému obchodovania s emisnými kvótami. Žalovaná tak porušila článok 5 ods. 4 ZEÚ.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 317, 2020, s. 5.

⁽²⁾ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), v znení zmien.

Žaloba podaná 17. decembra 2020 – Car-Master 2/Komisía

(Vec T-743/20)

(2021/C 72/40)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Car-Master 2 sp. z o.o. sp.k. (Krakov, Poľsko) (v zastúpení: M. Miśkowicz, radca prawny)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2020) 7369 final z 22. októbra 2020 vo veci AT.40665 – Toyota,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov zastúpenia.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom výklade a nesprávnom uplatnení článku 13 ods. 2 nariadenia Rady č. 1/2003 (ďalej len „nariadenie č. 1/2003“) ⁽¹⁾.

- Na podporu tohto žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza, že vec neriešil poľský orgán pre hospodársku súťaž v zmysle článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1/2003. Žalobkyňa totiž podala predsedovi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Úrad pre ochranu hospodárskej súťaže a spotrebiteľov, Poľsko; ďalej len „predseda UOKiK“) oznámenie o podozrení na používanie postupov obmedzujúcich hospodársku súťaž. Ten však s poukazom na nedostatok informácií odmietol vykonať kroky stanovené v právnych predpisoch a posúdiť sporné konanie a žalobkyňu vyzval, aby doplnila informácie. Zároveň nepodnikol žiadne kroky, aby informácie získal, a dôkazné bremeno preniesol v celom rozsahu na žalobkyňu. V tejto súvislosti nemožno postup orgánu kvalifikovať ako „riešenie vecí“ v zmysle oznámenia Komisie o spolupráci v rámci siete orgánov pre hospodársku súťaž ⁽²⁾ a judikatúry Všeobecného súdu. Preto aj Komisia nepostupovala správne, keď ako základ pre zakmitnutie sťažnosti uviedla článok 13 ods. 2 nariadenia č. 1/2003. Žalobkyňa dodáva, že v dôsledku zamietnutia sťažnosti Komisiou nebude vec riešená žiadnym orgánom, čo je nepochybne v rozpore s odôvodnením 18 nariadenia č. 1/2003.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práva na riadnu správu vecí verejných vyplývajúceho z článku 41 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

- Na podporu tohto žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza, že nemá možnosť využiť právo, ktorá jej priznáva článok 41 ods. 1 Charty, pretože jej vecou sa nezaoberal žiaden orgán. Nemá možnosť konať, lebo po prvé vnútroštátne právne predpisy nestanovujú opravné prostriedky proti rozhodnutiu predsedu UOKiK nevykonať žiadne právne kroky. Po druhé Komisia odmietla riešiť vec, lebo sa nesprávne domnievala, že už bola vyriešená. V dôsledku toho je žalobkyni znemožnené domáhať sa svojich práv. Žalobkyňa spresňuje, že Komisia nezohľadnila všetky okolnosti danej veci a nevykonala dôkladné posúdenie situácie žalobkyne. Podľa názoru žalobkyne mala Komisia presne posúdiť, či a ako bola vec riešená, a teda dôkladne analyzovať úkony vnútroštátneho orgánu pre hospodársku súťaž. Komisia túto povinnosť nespĺnila, a tak porušila povinnosť náležitej starostlivosti, ktorá vyplýva z práva na riadnu správu vecí verejných. Komisia tiež nespĺnila povinnosť vyplývajúcu z článku 105 ods. 1 ZFEÚ. Nezohľadnila totiž okolnosti, že v prípade, že sťažnosť zamietne, ostane prípadné porušenie pravidiel hospodárskej súťaže neobjasnené, pretože vnútroštátny orgán o ňom nerozhodol.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mím. vyd. 08/002, s. 205).

(²) Ú. v. EÚ C 101, 2004, s. 43.

Žaloba podaná 21. decembra 2020 – Jakeliūnas/ESMA

(Vec T-760/20)

(2021/C 72/41)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Žalobca: Statys Jakeliūnas (Vilnius, Litva) (v zastúpení: R. Paukštės, advokato)

Žalovaný: Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ESMA)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil, že zamietnutie zo strany ESMA listom ESMA22-105-1261 z 30. októbra 2020 vyhovieť žalobe žalobcu z 30. septembra 2020 o začatí vyšetrovania možnej manipulácie trhu (ďalej len „žiadost“) je nedôvodné,
- uložil ESMA povinnosť žiadosť prehodnotiť,
- uložil ESMA povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobca tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že:

- pravidlá, ktoré stanovuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES (¹), zahŕňajú možné porušenia uvedené v žiadosti,
- uvedená smernica bola od jej prijatia koordinovaná a sledovaná na úrovni Únie. Uvedené stanovuje aj smernica Komisie 2003/124/ES (²),